

LUDLAM'S HULE.

(1816.)

I.

Romance.

C. E. F. Weyse.

Allegro moderato.

p *legato* *cresc.* *mf*

Andantino.

Flara.

Der er en Ø i Li - vet, dens

ret - te Navner Elskovs Ø, af stei - le Fjeld om gi - vet, midt i den bit - re Sø. Enhver, som hø - rer Ø - lens Fryd, sig

ansker derhen og l - ler derhen, men ven - der snart til - ba - ge med rev - ne Seil i - gjen.

Men

er man først der - op - - pe, har o - ver - vun - det Fjel - dets Is, da bag de gol - de

Top - - pe grønt sijn - ler Pa - - ra - diis. Der fin - der hver en Bei - ler god i

kø - lige Lund sin kjær - lige Mø; og Maa - nensful - de Lu - - e be - straa - ler Glæ - dens

Ø. Dog

i den skjøn - - ne Ha - - ve ved Flo - - den er en

Kir - - ke - gaard; saa man - - ge sjunk - ne Gra - - - ve med

sor - - te Kors der staaer. O sa - - lig Den, som

hvi - - ler der! Han bleg - ne.de med sin Hjer - tens - tro. Sig

E - - vig - grønt og Ro - - ser om de - res Gra - - ve

snøe. A. Gehlenschläger.

cresc. *pf* *dim* *p* *dolce.*

II.

*Vise.**Poco Allegretto.**George.*

1. Pi - ben
2. Ban - ge
3. Feig - hed
4. Stær - ke
5. Lad i

ly - der, Trom - men skral - der; nu af - sted til mun - ter Dyst! Rørt kun
Sorg og Frygt for Dø - den svin - der ved Kar - to - vens Larm. Blus - sen -
ved den la - ve Hyt - te æng - ster med sit Hun - de - bjæf. Rask Før -
Lø - ver ei for - sa - ge, naar end Ti - gre paa dem sprang. Hel - ten
Dorskhed Bøn - de - man - den tør - - ske Kor - net paa sin Lo; selv med

er den ra - - ske Al - der, skynd Dig, Lands.mand! Før Du fal - der, lev Dit
de, som Mor - gen - - rø - den, staaer Sol - da - ten, spot - ter Dø.den! mø - der
andring! Dag - ligt Byt - tel! Staa bag Bu - sken, grøn - ne Skyt.te! Lad Din
hør i Dy - sten dra - ge, Den, som Mag - ten har, skal ta - ge, det er
sølv - graa Haar i Pan.den hyl - der jeg Sol - da - ter - - standen, og i

Liv med dob.helt Lyst, lev Dit Liv med dob - helt Lyst!
Fa - ren med sin Barm, mø - - der Fa - ren med sin Barm.
Rif - fel, sigt og træf! Lad Din Rif - fel, sigt og træf!
i Na - tu - rens Gang, det er i Na - tu - rens Gang.
Tel - tet vil jeg hør, og i Tel - tet vil jeg hør.

A. Oehlenschläger.

III
III.

Vise.

Andante con moto.

George.

1. Vil Du væ - re stærk og fri, pres de rø - de Druer!
 2. Kortkuner den grønne Vaar, Li - vets Ti - mer i - le;
 3. Lær af Rosen i sin Lund pur - pur - varmat fryde!
 4. Falmer hen den skjønnede, som Du ny - lig kyste;

Vil Du staae For - tu - na bi, nær Din Ungdoms Lu - er!
 snart den hvi - de Vinterspaer om den lan - ge Hvi - le.
 Lær i Kampens raske Stund Fjendens Landse bry - de!
 skal Du ei paa Verdens Ø længer Dig for - ly - ste:

Fro til Kampen i - le vi da, naar Fa - ren
 Men selv un - der sølvgraa Haarrød kan Kinden
 In - gen Plet paa Jordens Rundreenter u - den
 Blomsten vis - ner, Kjød er Hø, Hø - et maaman

tru - er; hil - se paa vor Blomstersti Jomfru - er og Fruer.
 smi - le, og hvor Bak - ki Bæ - ger staaer, træffer Amors Pi - le.
 Ly - de; Den er lyk - ke - lig, som kun ret forstaaer at ny - de.
 hø - ste; eengang skal vi al - le døe. Ladsaadet Dig trøste.

A. Oehlenschläger.

Andante con moto.

Dick.

1 Han gik til Lud-lams
gik den tap-re
fandt ham næ-ste

Hu-le i mør-ke Mi-die-nat, mens Maanen hist, den gu-le, saae gennem Busk og Krat. „Laan
Pe-ter med Bol-len paa sin Bag. Der stød-tes i Trom-pe-ter, det var hans Bryllupsdag. Der
Mor-gen i Sengen ganske død. Dig her at skil-dre Sor-gen Na-tu-ren mig for-bød. Man

mig en Kob-ber-bol-le,“ sang han i Hu-lens Grund, „en tin-net Kas-se-rol-le til
var stor Lyst og Gammen, han gik med Bruden seent; de slum-re-de til-sam-men, han
brag-te den til-ba-ge, der staaer den, hvor den stod! Hun vil den ik-ke ta-ge, den

næ-ste Mid-nat-stund!
glem-te Lud-lam reent.
er be-talt med Blod. A. Oehlenschläger. 2. Hjem
3. Man